

سزای نادم و حهوا له قورئانی پیروژ

[کردی - کوردی - kurdish]

پشتیوان صابر عزیز

2015 - 1436

IslamHouse.com

عقوبة آدم وحواء في القرآن الكريم

« باللغة الكردية »

بشتيوان صابر عزيز

2015 - 1436

IslamHouse.com

سزای ئادهم و حهوا له قورئانی پیروژ

له سئ سورهتی قورئانی پیروژدا باسی سزای ئادهم و حهوا کراوه،

ئهو سورهتانهش بریتین له: سورهتی (البقرة)، سورهتی (الأعراف)، سورهتی (طه).

ئهم بابته له چوار خالدا باس دهکهه:

یهکهه: ئهو ئایهتانهی که باسی سزای ئادهم و حهوا دهکهه.

دووهم: هوئی سزاکه.

سیههم: جووری سزاکه.

چوارهم: تهوبه کردنی ئادهم.

یهکهه: ئهو ئایهتانهی که باسی سزای ئادهم و حهوا دهکهه:

یهکهه: له سورهتی (البقرة):

خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا

مِنْهَا رَعْدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ (۳۵)

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۗ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
 عَدُوٌّ ۗ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ (۳۶) فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ
 كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۗ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (۳۷) قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۗ
 فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿
 [البقرة: ۳۵ - ۳۸].

واته: وه وتمان: ئه‌ی ئاده‌م خؤ و ژنه‌که‌ت نیشته‌جی بن له‌م
 به‌هه‌شته‌دا وه له‌هه‌موو خواردمه‌نی یه‌کی بخؤن به‌تیرو
 ته‌سه‌لیی له‌هه‌ر شوینیک که‌حه‌ز ده‌که‌ن وه‌نزییکی ئه‌م دره‌خته
 مه‌که‌وون تا له‌سته‌مکاران نه‌ژمی‌ردری‌ن- تا نه‌بنه‌سته‌مکار (۳۵)
 ئینجا شه‌یتان هه‌لی خه‌له‌تان‌دن له‌به‌هه‌شتدا وه‌له‌و
 خو‌شگوزه‌رانیه‌ی که‌ته‌ییداوون ده‌ری په‌ران‌دن وه‌ وتمان: (به‌ئاده‌م
 وحه‌واو شه‌یتان) بچنه‌خواره‌وه‌(بو‌سه‌رزه‌وی) هه‌ندیکتان دوژمن
 ئه‌بن له‌گه‌ل هه‌ندیکتان‌دا وه‌بو‌تان هه‌یه‌جیگی‌ربوون له‌سه‌رزه‌وی
 وه‌به‌هه‌رمه‌ندی(و ئاره‌زووی دونیا) تاماوه‌یه‌ک(۳۶) ئینجا ئاده‌م
 چه‌ند وته‌یه‌کی (پارانه‌وه‌ی) له‌په‌روه‌ردگارییه‌وه‌ وه‌رگرت)

ئەویش) لىي گىرا كرد بەراستى ھەر ئەو گىراكەرى
 مېھربانە (۳۷) ووتمان: ھەموو بچنە خوارەو لە بەھەشت ئىنجا
 ئەگەر لەمنەو ھەرىمىمۇنى يەكتان بۆ ھات ئەو كەسەى دواى
 ھەرىمىمۇنىى من كەوت نە ترسيان لەسەرەو نەخەم
 دەخۆن. (تەفسىرى بوختەى قورئان).

دووم: لە سورەتى (الأعراف):

﴿وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ
 الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ (۱۹) فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ
 عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِحِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا
 مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ (۲۰) وَقَاسَمَهُمَا إِيَّيَّيْ لَكُمَْا لَمِنَ النَّاصِحِينَ (۲۱)
 فَذَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ ۖ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتِحُهُمَا وَطَفِقَا يَخْضِفَانِ عَلَيْهِمَا
 مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۗ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ لَكُمَْا إِنَّ
 الشَّيْطَانَ لَكُمَْا عَدُوٌّ مُبِينٌ (۲۲) قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا
 لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۲۳) قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۗ وَلَكُمْ فِي
 الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ (۲۴) قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا
 تُخْرَجُونَ﴾ (الأعراف: ۱۹ - ۲۵).

واته: وه (ووتمان) ئه‌ی ئاده‌م تۆو هاوسه‌ره‌که‌ت نیشه‌جه‌ی ی
 به‌هه‌شت بن بخۆن له‌ هه‌رچه‌ی که‌ ویست و هه‌زتان لێ بوو به‌لام
 نزیکه‌ی ئه‌و دره‌خته‌ مه‌که‌ونه‌وه‌ ئه‌گینه‌ له‌ سته‌م کاران ده‌بن (۱۹)
 ئینه‌جا شه‌یتان خه‌یال و خه‌ته‌ره‌ی خراپه‌ی خسته‌ دلایان بو‌ ئه‌وه‌ی
 ده‌رخات بو‌یان ئه‌و عه‌یبه‌و عه‌وره‌ته‌ی که‌ شارده‌بوویه‌وه‌ لیان (و
 به‌ده‌ره‌وه‌ نه‌بووه‌) وه‌ پێی ی وتن: په‌روه‌ردگارتان (له‌به‌ر هه‌یچ
 هۆیه‌ک) به‌رگری ئه‌و دره‌خته‌ی لێ نه‌کردون مه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
 که‌ نه‌بنه‌ دوو فریشه‌ یان (له‌ به‌هه‌شت دا) بمینه‌وه‌ به‌
 هه‌میشه‌ی (۲۰) وه‌ سوینه‌دی بو‌ خواردن وتی بیگومان من له‌
 ئامۆزگارانی دلسۆزی ئیوه‌م (۲۱) سه‌رئه‌نجام به‌ خه‌له‌تاندن هانی
 دان جا کاتیك (له‌ به‌رو بوومی) ئه‌و دره‌خته‌یان چه‌شت
 هه‌ردووکیان عه‌یب و عه‌وره‌تیان ده‌رکه‌وت وه‌ ده‌ستیان کرد
 به‌دایۆشینه‌ی خۆیان به‌گه‌لای (دره‌ختانی) به‌هه‌شت وه‌
 په‌روه‌ردگاریان بانگی هه‌ردووکیانی کرد ئایا ئه‌و دره‌خته‌م

قدهغه نهکرد لیټان وه ئایا پیټم نهووتن که بیگومان شهیتان بو
 ئیوه دوزمنیکی ئاشکرایه (۲۲) ههردووکیان وتیان ئهی
 پهروهردگارمان ئیمه ستهمان له خوټمان کرد جا ئهگهر لیټان
 نهبوری و میهره بانیمان له گهټ نه که بیت سویند به خوا بیگومان
 ئیمه له زیانباران ده بین (۲۳) خوا فه رموی برۆنه خواره وه (له
 به ههشت) هیندیکتان دوزمنی هیندیکی تر تانن وه بوټان ههیه له
 زهویدا نیشته جی بوون و هوئی رابواردن و ژیان تا ماوهیهک (۲۴)
 خوا فه رموی: له زهوی دا ده ژین و له ویشدا ده مرن و ههر له ویش
 ده رده هیئرین و زیندوو ده کرینه وه. (ته فسیری پوخته ی قورئان).

سټیه م: له سوره تی (طه):

﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا (۱۱۵) وَإِذْ قُلْنَا
 لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ (۱۱۶) فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا
 عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ (۱۱۷) إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا
 وَلَا تَعْرَىٰ (۱۱۸) وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ (۱۱۹) فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ
 قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْئَلُ (۱۲۰) فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ

لَهُمَا سَوَاءُهُمَا وَطَفِقًا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۗ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ
 (۱۴۱) ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ (۱۴۲) قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا ۖ
 بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۗ فَمَا يُتَيْنَكُمْ مِّنِي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ
 وَلَا يَشْقَىٰ ﴿ (طه: ۱۱۵ - ۱۲۳)

واته: سویند به خوا به پراستی ئیمه پیشتر په یمان و به لیمان له
 نادم و هرگرت (له دره ختی قه ده غه کراو نه خوات) به لام کاری پی
 نه کرد (له بیری چوو) وه ئیمه له ودا لیبرانمان نه دی (۱۱۵) باسی
 نه و کاته بکه به فریشته کانمان وت: سوژده بهرن بو نادم
 نه وانیش هموو سوژده بیان برد جگه له شهیتان که سه ریچی کرد
 (و سوژده ی) نه برد (۱۱۶) ئینجا وتمان نه ی نادم به پراستی نه م
 (ئیبلیسه) دوزمنی توو هاوسه ره که ته که واته (ئاگادار بن) له
 به هشت دهرتان نه کات چونکه دوو چاری ناخوشی و زحمه ت
 ده بیت (۱۱۷) بیگومان تو له و (به هشته) دا برسیت نابی و پروت و
 قوت نابی (۱۱۸) و بیگومان له ودا تینووت نابی وه هه تاوی (خور)

لیّت نادات (ئازارت پی ناگایه نی) ت (۱۱۹) ئینجا شهیتان نیازی
 خرابی خسته دلیه وه وتی ئەی ئادەم ئایا نیشانت بدهم درهختی
 نەمری (هەر کەس لئی بخوات هەرگیز نامری) و مولک و
 دەسه لاتی هەر دوایی نەیه ت (۱۲۰) ئینجا هەردووکیان لەو
 (بەروبوومی درهخته) یان خوارد بەو هۆیه وه (جل و بەرگیان
 دامال دراو) دەرکەوت عەیب و عەورەتیان وه دەستیان کرد بە
 داپۆشینی لەشیان بە گەلای (درهخته کانی) بەهەشت وه ئادەم
 سەرپیچی فەرمانی پەرورەدگاری کرد ئیتر لەپریگی راست لای
 دا (۱۲۱) پاشان پەرورەدگاری هەلیبژارد (بۆ پیغەمبەریتی) و
 تەوبە ی لئ قبوول کردو ریئموونی کرد (۱۲۲) خوا فەرمووی
 هەردووکتان برۆنە خوارە وه لەوئ (بەهەشت) بەیەکە وه
 (نەوه کانتان) دەبنە دوژمنی یەکتەری جا ئەگەر (بە پیغەمبەراندان)
 پەیمانان بۆ هات لەلایەن منە وه ئەوسا ئەوهی شوینی ریئموونی
 من بکەوئ ئەو (لە دنیا دا) گومرا نابئ و (لە پۆژی دوایدا) تووشی

ناخوښی و زه‌حمه‌ت نابی. (ته‌فسیری پوخته‌ی قورئان)

دووه‌م: هو‌ی سزاکه:

هو‌ی سزاکه له‌م چه‌ند خاله‌دا باس ده‌که‌م:

۱ - ئاده‌م وژنه‌که‌ی له‌ به‌ه‌شتدا.

۲ - ئاگادار کردنه‌وه‌ی ئاده‌م وژنه‌که‌ی له‌ لایه‌ن خوای

گه‌وره‌وه‌ تا کو‌ی‌رایه‌لی شه‌یتان نه‌که‌ن.

۳ - لاوازی ئاده‌م و خیزانه‌که‌ی به‌رامبه‌ر وه‌سوه‌سه‌ی

شه‌یتان.

۱ - ئاده‌م وژنه‌که‌ی له‌ به‌ه‌شتدا:

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا

مِنْهَا رَغْدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

[البقرة: (۳۵)].

واته: وه‌ وتمان: ئه‌ی ئاده‌م خو‌ت و ژنه‌که‌ت نیشته‌جی بن له‌م

بههشته‌دا وه له هه‌موو خوارده‌مه‌نی یه‌کی بخۆن به‌تیرو
ته‌سه‌لیی له‌هه‌ر شوینی‌ک که‌حه‌ز ده‌که‌ن وه نزیکی ئه‌م دره‌خته
مه‌که‌وون تا له سته‌مکاران نه‌ژمی‌دری‌ن- تا نه‌بنه سته‌مکار.

۲ - ئاگادار کردنه‌وه‌ی ئاده‌م وژنه‌که‌ی له لایه‌ن خوای

گه‌وره‌وه تا کو‌ی‌رایه‌لی شه‌یتان نه‌که‌ن:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ
الظَّالِمِينَ﴾ .

واته: نزیکی ئه‌م دره‌خته مه‌که‌وون تا له سته‌مکاران
نه‌ژمی‌دری‌ن- تا نه‌بنه سته‌مکار.

وه له سوره‌تی‌کی تر‌دا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ
وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى﴾ [طه: (۱۱۷)].

واته: ئینجا وت‌مان ئه‌ی ئاده‌م به‌راستی ئه‌م (ئیبیلیسه) دوژمنی
توو هاوسه‌ره‌که‌ته که‌واته (ئاگادار بن) له به‌هه‌شت ده‌رتان
نه‌کات چونکه دووچار‌ی ناخۆشی و زه‌حمه‌ت ده‌بیت.

۳ - لاوازی ئادهم و خیزانه کهی بهرامبهر وهسوهسهی

ئیبلیس:

خوای گهوره دهفه رمویت: ﴿فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا

فِيهِ﴾ [البقرة: (۳۶)].

واته: ئینجا شهیتان ههلی خهله تاندن له بههشتدا وهله و

خۆشگوزهرانییهی که تییدا بوون دهری په راندن.

وه خوای گهوره دهفه رمویت: ﴿فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا

وُورِي عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِيهِمَا...﴾ [الأعراف: (۲۰)].

واته: ئینجا شهیتان خه یال و خه ته ره ی خراپی خسته دلیان بو

ئه وهی ده رخات بو یان ئه و عه بیه و عه وره ته ی که شار دبوویه وه

لیدیان...

ئیبلیس به شیوازیکی زور زیره کانه و قسه ی خو ش توانی

کاریگه ری بکات له دلی ئادهم و حه و تا له و دره خته نزیک

ببنه وه و لیی بخون، پیانی فه رموو: ﴿مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ

الشَّجَرَةَ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَئِنٍ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿﴾ [الأعراف : (٢٠)].

واته: پهروه ردگار تان (له بهر هېچ هویه ك) بهرگری ئه و دره خته ی
لی نه كړدون مه گهر له بهر ئه وهی كه نه بنه دوو فریشته یان (له
به هشت دا) بمیننه وه به هه میشه یی.

ئیبلیس هر به رده وام بوو له گه لیان تا وای لیان كړد له داره كه
بخون، خوی گه وړه ده فهرمویت: ﴿﴾ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَاوَاتُهُمَا
وَوَطْفَقَا يُخِصِّفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۗ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَمَا
الشَّجَرَةِ وَأَقُلْتُ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿﴾ [الأعراف : (٢٢)].

واته: سهرئه نجام به خه له تاندن هانی دان جا كاتيك (له بهرو
بوومی) ئه و دره خته یان چه شت هه ردووكیان عهیب و عه وړه تیان
دهر كه وت وه ده ستیان كړد به داپوشینی خویان به گه لای
(دره ختانی) به هشت وه پهروه ردگاریان بانگی هه ردووكیانی كړد
ئایا ئه و دره خته م قده غه نه كړد لیتان وه ئایا پیم نه ووتن كه
بیگومان شهیتان بو ئیوه دوزمنیكي ئاشكرایه.

سیہم: جوڑی سزا کہ:

۱ - (جل و بہرگیان دامال دراو) دہرکہوت عہیب و عہورہ تیان
وہ دہستیان کرد بہ داپوشینی لہشیان بہ گہ لای
(درہختہ کانی) بہہشت.

۲ - دہرکردنیان لہ بہہشت بہ ہوی سہرپیچی کردنی
فہرمانی پہرہردگار یانہوہ ..

خوای گہورہ دہفہرمویت: ﴿فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ
لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۗ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ
أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾
[الأعراف: (۲۲)].

واتہ: سہرئہنجام بہ خہلہ تاندن ہانی دان جا کاتیک (لہ بہرو
بوومی) ئہو درہختہ یان چہشت ہہردو وکیان عہیب و عہورہ تیان
دہرکہوت وہ دہستیان کرد بہ داپوشینی خو یان بہ گہ لای
(درہختانی) بہہشت وہ پہرہردگار یان بانگی ہہردو وکیانی کرد

ثایا ئه و درهخته م قدهغه نه کرد لیٲان وه ثایا پیٲم نه ووتن که بیگومان شهیتان بو ئیوه دوزمنیکی ئاشکرایه.

وه خوی گه و ره ده فهرمویت: ﴿فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوَآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۗ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ﴾ [طه: (۱۲۱)].

واته: ئینجا هه ردووکیان له و (به روبروومی درهخته) بیان خوارد به و هویه وه (جل و بهرگیان دامال دراو) ده رکهوت عهیب و عه و ره تیان وه ده ستیان کرد به داپوشینی له شیان به گه لای (درهخته کانی) به ههشت وه ئاده م سه ریچی فه رمانی په روه ردگاری کرد ئیتر له ریگای راست لای دا.

وه پیانی فه رموو: ﴿قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۗ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾ [الأعراف: (۲۴)].

واته: خوا فه رمووی برونه خواره وه (له به ههشت) هیندیکتان دوزمنی هیندیکی تر تانن وه بوتان ههیه له زه ویدا نیشته جی بوون و هوی رابواردن و ژیان تا ماوهیه ک.

چوارهم: تهوبه کردنی ئادهم و حهوا:

له پاش ئهوهی ئادهم حهوا سه‌ریچی فه‌رمانی خویان کرد
تهوبه‌یان کرد و داویان له خوی گه‌وره کرد لیان خو‌ش بی‌ت، وه
فه‌رمویان: ﴿قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
الْحَاسِرِينَ﴾ [الأعراف: (٢٤)].

واته: هه‌ردووکیان وتیان ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ئی‌مه سته‌ممان له
خۆمان کرد جا ئه‌گه‌ر لی‌مان نه‌بوری و می‌هه‌رهبانیمان له‌گه‌ل
نه‌که‌یت سویند به‌خوای بی‌گومان ئی‌مه له‌زیانباران ده‌بین.
داواکارم له خوی گه‌وره له فرت و فی‌لی شه‌یتان بمانپاری‌زی‌ت
وجی‌گه‌رمان بکات له‌سه‌ر ئاینی پی‌روزی ئی‌سلام.